୨୭-୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମର ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବହୁତ ମିଠା ଏବଂ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ହେବା ଦରକାର, ଯେପରି ବାବା ଦୁଃଖକ□ା, ସୁଖକ□ା ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ନିଜର ପିତାଙ୍କ ସମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦିଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଲୌକିକ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବାର ଉପାୟ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ଯଦି କେହି ବି ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ନମ୍ରତା ଏବଂ ସ୍ନେହର ସହିତ ହସି ହସି କଥାବା□ା କରିବାକୁ ହେବ । ଏବଂ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା ସେହି ପୁରାଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ । ବାବା ଆସି ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ଭକ୍ତି ଆଦି ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର କରିଆସିଛ, ଏବେ ଜ୍ଞାନର ସମୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏହିଭଳି ଯେତେବେଳେ ମଉକା ମିଳୁଛି ତେବେ ବହୁତ କାଇଦାର ସହିତ କଥା ହୁଅ । କୁଟୁମ୍ବ ପରିବାର ଭିତରେ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଚାଲ । କେବେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- ଆଖିର ଓ୍ବହ ଦିନ ଆୟା ଆଜ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଗୀତ ବାଜୁଛି ତେବେ ପିଲାମାନେ ନିଜେ ଏହାର ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଅର୍ଥ ବାହାରି ପାରିବ । ଏହା ବେହଦ ଡ୍ରାମାର ବହୁତ ବଡ ଘଡି ଅଟେ ନା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଡାକିଥାନ୍ତି । ଯେପରି କୋର୍ଟରେ କେସ୍ ଥିଲେ କହିଥାନ୍ତି କେବେ ଶୁଣାଣି ହେବ, କେବେ ଡାକରା ହେବ ତେବେ ଆମର କେସ୍ ପୂରା ହେବ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କେସ୍ ରହିଛି, କେଉଁ କେସ୍ ? ରାବଣ ତୁମକୁ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ କରିଦେଇଛି । ତୁମର କେସ୍ ବଡ କୋର୍ଟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି— ବାବା ଆସ, ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କର । ଦିନେ ନା ଦିନେ ଶୁଣାଣି ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ବାବା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଠିକ୍ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ନାଟକର ଘଡି କେତେ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଚାଲୁଛି । ଏଠାରେ ତୁମ ପାଖରେ ଏହି ଛୋଟ ଘଡି ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଚାଲୁନାହିଁ । ଯଜ୍ଞର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଠିକ୍ ରୂପେ ହେବା ଦରକାର । ତୁମର ଘଡି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭୁଲ ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ତ ବହୁତ ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ଅଟନ୍ତି । ବହୁତ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଶୁଣାଣି ହେଉଛି । ସିଏ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ, କଳ୍ପର ସଂଗମରେ ସଠିକ୍ ସମୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏବେ ଶୁଣାଣି ହେଉଛି, ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ । ଆଗରୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନଥିଲ ଯେ ଦୁଃଖ କିଏ ଦେଉଛି ? ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାପରରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଗଲଣି—ବାବା, କଳ୍ପ କଳ୍ପ ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହା ବେହଦର ରାତ୍ରି ଅଟେ । ଶିବବାବା ବେହଦର ରାତ୍ରିରେ ଆସୁଛନ୍ତି, କୃଷ୍ଣଙ୍କ କଥା ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିନକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ କାହିଁକି ନା ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ତ ଶୁଣାଣି ହେବ । ଏବେ ତୁମର ଶୁଣାଣି ହୋଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଛି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ତୁମକୁ କେତେ ସହଜ ଉପାୟ ବତାଉଛି । ଆଜିକାଲି ଦେଖ ବିଜ୍ଞାନର କେତେ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ଏଟୋମିକ୍ ବମ୍ ଆଦିର କେତେ ଜୋରରେ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିର ବଳ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଶାନ୍ତିକୁ ଯୋଗ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି— ବାବା ଆପଣ ଆସିଲେ ଆମେ ଯାଇ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ନିବାସ କରିବୁ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହି ଯୋଗବଳ, ଶାନ୍ତିର ବଳ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଶାନ୍ତିର ବଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିନାଶର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ସାଇଲେନ୍ସ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ବିଜୟୀ ହେଉଛ । ବାହୁବଳ ବାଲା କେବେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପଏ□ସ୍ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ ।

ଦିଲ୍ଲୀରେ ବହୁତ ସେବା ହୋଇପାରିବ କାହିଁକି ନା ଦିଲ୍ଲୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ରାଜଧାନୀ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ରାଜଧାନୀ ଦିଲ୍ଲୀ ହିଁ ହେବ । ଦିଲ୍ଲୀକୁ ହିଁ ପରିସ୍ତାନ କୁହାଯାଏ । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗ ତ ନାହିଁ । ଦୁର୍ଗ ସେତେବେଳେ ତିଆରି କରାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମର ଦୁର୍ଗ ଆଦିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ

ସାଇଲେନ୍ସର ବଳ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ, ସେମାନଙ୍କର ସାଇଲେନ୍ସ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଅଟେ । ତୁମେ ସ୍ୱାଭାବିକ୍ ଭାବେ ସାଇଲେନ୍ସରେ ରହୁଛ । କୁହାଯାଏ ଜ୍ଞାନର ବଳ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ବଳ । ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ପାଠପଢା । ପଢା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବଳ ମିଳିଥାଏ । ଯିଏ ପୋଲିସ୍ ସୁପରିଟେଣ୍ଡେଟ୍ (ଜିଲ୍ଲା ପୋଲିସ୍ ପ୍ରଶାସକ/ଏସ୍.ପି.) ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କର କେତେ ଅଧିକାର ରହିଥାଏ । ସେସବୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଥିବା ଶାରୀରିକ କଥା ଅଟେ । ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଆତ୍ମିକ ଅଟେ । ତୁମ ମୁଖରୁ ଯେତେ ବି ଶବ୍ଦ ବାହାରୁଛି ସେହି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଏପରି ମଧୁର ହେଉ ଯାହାକି ଶୁଣୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଖୁସି ହୋଇଯିବ । ବାବା ଯେପରି ଦୁଃଖହ□ା ସୁଖକ□ା ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମକୁ ମଧ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବାକୁ ହେବ । କୁଟୁମ୍ବ ପରିବାର ଆଦିଙ୍କୁ ମଧ ଦୁଃଖ ନହେଉ । ବିଧିପୂର୍ବକ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ବଡମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସ୍ନେହର ସହିତ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ମୁଖରୁ ଏପରି ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ମିଠାଅକ୍ଷର ବାହାରୁ ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଖୁସି ହୋଇଯିବେ । କୁହ, ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ମୁଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟେ । ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଧରିନିଅ କେହି ଭାଇ ବଡ ହୋଇଥିଲେ କୁହ ଦାଦାଜୀ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଶିବବାବା ଯାହାଙ୍କୁ ରୁଦ୍ର ମଧ କହୁଛନ୍ତି, ସେହିଁ ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ଅକ୍ଷର କେହି କେବେ ଶୁଣି ନଥିବେ । ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ ତେଣୁ ରୁଦ୍ର ଶିବବାବା ଏହି ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ରାଜପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନୁବାଚ ମୋତେ ମନେପକାଅ କାହିଁକି ନା ବ□ମାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଘଡି, ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏଠାରେ ସ୍ୱୟଂ ଈଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡା ହୋଇଛି, ଏଥିରୁ କେହି ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହିଁ ବାବା ଆସି କହୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ, ଏହାକୁ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ଗ୍ୟାରେ□ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଏଥିରେ ତୁମର ପାପ ଦଗ୍ଧ ହେବ । ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବା ପାଇଁ,ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ପାପର ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଚଢି-ଚଢି, ଖାଦ ପଡି-ପଡି ସୁନା ୯ କ୍ୟାରେଟ୍‌ର ହୋଇଗଲାଣି । ୯ କ୍ୟାରେଟ୍ ପରେ ପଡିଆସୁନା କୁହାଯାଏ । ଏବେ ପୁଣି ୨୪ କ୍ୟାରେଟ୍ କିପରି ହେବ, ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର କିପରି ହେବ? ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଅଳଙ୍କାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ମଧ ପବିତ୍ର ମିଳିବ ।

କେହି ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ଥିଲେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ନମ୍ରତାର ସହିତ, ପ୍ରେମ ଭାବରେ ହସି ହସି କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ । ଏହା ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ମଧ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଆଉ କେଉଁଠି ବି ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏହି ଭକ୍ତି ଆଦି ତ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର କରିଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଭକ୍ତି ହେଉଛି ରାତ୍ରି, ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ଦିନ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ । ଏହିପରି କାଇଦାରେ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମଉକା ମିଳୁଛି, ତୀର ମାରିବାକୁ ହେଲେ ସମୟ ଏବଂ ମଉକା ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ ବହୁତ କାଇଦା ଦରକାର । ବାବା ଉପାୟ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବତାଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତା ତ ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଆମର ବଡ ଏବଂ ପୂର୍ବଜ ଅଟନ୍ତି ନା । ପୂଜ୍ୟ ପବିତ୍ର ପୁଣି ପୂଜାରୀ ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି । ପତିତମାନେ ବସି ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ପୂଜା କରିବେ— ଏହା ଶୋଭା ପାଉ ନାହିଁ । ଅନେକ ତ ପତିତଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ବଲ୍ଲଭାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକେ କେବେ କାହାକୁ ପାଦ ଛୁଇଁବାକୁ ଦେଇନଥା'ନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ମନ୍ଦିରରେ ମଧ ସର୍ବଦା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମୂ□କୁ ଛୁଇଁବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିଥାଏ । ଶୁଦ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରକୁ ଯାଇ ମୂ□କୁ ଛୁଇଁ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଲୋକେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ନାନ ଆଦି କରାଇଥା'ନ୍ତି ଆଉ କାହାକୁ ଯିବାକୁ ଦେଇନଥା'ନ୍ତି । ଫରକ ତ ଅଛି ନା । ତେବେ ସେମାନେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ଗର୍ଭଜାତ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ତୁମେ ହେଉଛ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ପ୍ରକୃତ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ତୁମେ ସେହି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଥା'ନ୍ତି— ପ୍ରଥମଟି ହେଲେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛନ୍ତି କୁଖ ବଂଶାବଳୀ (ଗର୍ଭଜାତ) । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଚୁଟୀ । ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ପୁଣି ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ଯିଏକି ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ବର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ମଧ ବୁଝାଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କର ସର୍ବଦା

ସେବାର ସଉକ ରହିବ । କେଉଁଠି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ହେଲେ ତୁରନ୍ତ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଦୌଡିବେ— ମୁଁ ଯାଇ ଏହି ଏହି ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ତ ପ୍ରଜା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବିହଙ୍ଗମାର୍ଗ (ତୀବ୍ରଗତିର ସେବା) ଅଟେ, ସ୍ୱତଃ ଢେରକୁ ଢେର ଆସିଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବୁଝାଇଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବା ଦରକାର । ଯଦି କେହି ପୂରା ବୁଝାଇ ନଥିବେ ତେବେ କହିବେ ବି.କେ.ଙ୍କ ପାଖରେ କ'ଣ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ! ଏହାଦ୍ୱାରା ଅପସେବା ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଏପରି ଜଣେ ଫୁ□ ସେବାଧାରୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯିଏକି ବୁଝାଉଥିବା ଗାଇଡ୍‌ମାନଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିବେ । କୌଣସି ବଡ ଲୋକ ଆସିଗଲେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭଲ ହେବା ଦରକାର । ଯିଏ ଭଲ ବୁଝାଉ ନାହାଁନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହଟାଇ ଦେବା ଦରକାର । ସୁପରଭାଇଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ତଦାରଖ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଭଲ ବି.କେ. ଦରକାର । ତୁମକୁ ତ ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଡାକିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ କେବଳ କହୁଛ ଯେ ବାବା ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ, ସେ ରଚୟିତା ପିତା ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ରଚନା । ବର୍ସା (ସମ୍ପ□) ପିତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥାଏ, ଭାଇ, ଭାଇକୁ ସମ୍ପ□ କ'ଣ ଦେବ ! କେହି ବି ସୁଖଧାମର ବର୍ସା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ସମ୍ପ□ ଦେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ସ୍ୱୟଂ ଆସି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିମଯୁଗ ଗଢୁଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏସବୁ କଥା ମନୁଷ୍ୟ ଭୁଲିଗଲେଣି । ଶିବବାବା ହିଁ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ତ କଥା ନୁହେଁ । ତିଥି-ତାରିଖ ସବୁ ଅଛି,ଏହାକୁ କେହି ଖଣ୍ଡନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଅଧା-ଅଧା ହେବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗର ଆୟୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହୁଥିବାରୁ କୌଣସି ହିସାବ ବାହାରି ପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ୱସ୍ତିକାରେ ମଧ୍ୟ ପୂରା ୪ ଭାଗ ଅଛି । ୧୨୫୦ ବର୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗକୁ ବ□ାଯାଇଛି । ହିସାବ କରାଯାଉଛି ନା । ସେମାନେ ତ ହିସାବ କିଛି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କଉଡି ତୁଲ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ବାବା ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି, ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଫୁଲ ଭଳି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ସଜାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଦେଖ ତୁମେ କ'ଣ ହେଉଛ, ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ଅଛି ? ଭାରତ କେତେ ମଉଡମଣି ଥିଲା, ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଗଲେଣି । ମୁସଲମାନ ମାନେ ମଧ୍ୟ ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଲୁଟି ହୀରା ଆଦି ନେଇ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ମାନଙ୍କରେ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତାର କେହି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏତେ ବଡ-ବଡ ମଣି ରାଜାମାନଙ୍କର ମୁକୁଟରେ ରହୁଥିଲା । କେହି କୋଟିଏ ହେଲେ ତ କେହି ୫ କୋଟିର ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଆଜିକାଲି ତ ସବୁ ଇମିଟେସନ୍ ବାହାରିଲାଣି । ଏହି ଦୁନିଆରେ ସବୁ ନକଲି, ପଇସାକର ସୁଖ ରହିଛି । ବାକି ସବୁ ଦୁଃଖ । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କାଗ ବିଷ୍ଟା (କାଉର ମଳ) ସମାନ ସୁଖ । ସେଥିପାଇଁ ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବ□ମାନ ତ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲାଣି । ସହରରେ ଆସି ରହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ କାହାକୁ ଶୁଣାଇବୁ, ରାଜା-ରାଣୀ ତ ନାହାଁନ୍ତି । କେହି ମଧ୍ୟ ମାନିବେ ନାହିଁ । କହିବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ମତ ରହିଛି, ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରିପାରିବେ । ସଂକଳ୍ପର ସୃଷ୍ଟି ଅଟେ । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବା ଗୁପ୍ତ ରୀତିରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ କେତେ ସୁଖ ଭୋଗ କରୁଛ । ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ଲଢେଇ ଆଦି କେତେ ଖିଟ୍‌ପିଟ୍ ହେଉଛି । ତିନିଭାଗ ସମୟ ତ ସୁଖରେ ରହୁଛ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟେ । ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଉଛି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକମାନେ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ କାହାର ସଦ୍‌ଗତି ମଧ୍ୟ କରୁନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ସ□ପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି ।

ତୁମ ପାଖକୁ ଶହ-ଶହ ମନୁଷ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କିଛି ହେଲେ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ବୁଝିଯିବେ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ନିଶା ଚଢିଯିବ । ତୁରନ୍ତ ଟିକେଟ୍ କରି ଏଠାକୁ ଆସିବେ । କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀଙ୍କର (ନିମି□ ଭଉଣୀଙ୍କଠାରୁ) ଚିଠି ତ ନିଶ୍ଚୟ ଆଣିବାକୁ ପଡିବ— ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଗଲେ ମିଶିବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏକଦମ୍ ନିଶା ଚଢିଯିବ । ଯାହାଙ୍କର ନିଶା ଚଢିଥିବ ସେ ଭିତରେ-ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବେ । ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଯିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନେକଙ୍କର

ବୁଦ୍ଧି ଭ୍ରମିତ ହେଉଛି । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି କମଳପୁଷ୍ପ ସମାନ ପବିତ୍ର ରହି ପୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଯେତେ ସମ୍ଭବ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଚାଲ । ଯେପରି ଅଫିସ୍‌ରୁ ଛୁଟୀ ନେଇଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି କାମଧନ୍ଦାରୁ ଛୁଟୀ ନେଇ ଗୋଟିଏ-ଦୁଇଦିନ ଯାଦର ଯାତ୍ରାରେ ବସିଯାଅ । ଘଡିକୁ ଘଡି (ବାରମ୍ବାର) ଯାଦରେ ରହିବା ପାଇଁ । ଆଚ୍ଛା ସାରା ଦିନ ବ୍ରତ ରଖୁଛୁ— ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବାର କେତେ ଶକ୍ତି ଜମା ହୋଇଯିବ । ବିକର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସ୍ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସାରା ଦିନ ପୂରା ଯୋଗଯୁକ୍ତ କେହି ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ମାୟା ବିଘ୍ନ ନିଶ୍ଚୟ ପକାଇଥାଏ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କରି ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍, ଆଜି ସାରା ଦିନ ବଗିଚାରେ ବସି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବି । ଖାଇବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କରି ସ୍ମୃତିରେ ବସି ଖାଇବି । ଏହା ହିଁ ମେହନତ ଅଟେ । ମୋତେ ନିଶ୍ଚିତ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ମେହନତ କରି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ । ବ୍ୟାଜ୍ ତ ବହୁତ ଭଲ ଜିନିଷ, ରାସ୍ତାରେ ପରସ୍ପର ସହିତ କଥା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଆସି ଶୁଣିବେ । କୁହ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାସ୍ ସନ୍ଦେଶ ମିଳିଗଲା ତେଣୁ ଆମେ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) କର୍ମଧନ୍ଦାରୁ ଯେତେବେଳେ ଛୁଟୀ ମିଳୁଛି ସେତେବେଳେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରଖିବାକୁ ହେବ । ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗରେ ରହିବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବହୁତ ବହୁତ ନମ୍ରତା ଏବଂ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ହର୍ଷିତ ଚେହେରାରେ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇ ରଖିବାର ନାହିଁ । ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ବରଦାନ:- ଲୌକିକକୁ ଅଲୌକିକରେ ପରିବନ କରି ସବୁ ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ କେବେହେଲେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତାର ବା ସମସ୍ୟାର ବଶୀଭୂତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସାରା ଦିନ ଯାହାବି ଦେଖନ୍ତି, ଶୁଣନ୍ତି, ବିଚାର କରନ୍ତି ବା କର୍ମ କରନ୍ତି ସେସବୁକୁ ଲୌକିକରୁ ଅଲୌକିକକୁ ପରିବନ କରିଦିଅନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ବି ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିମି ମାତ୍ର କରିବା ସହିତ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ମାୟାବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରର ବଶୀଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ କେବେ ବି ବିକାରର ବଶୀଭୂତ ହେବେ ନାହିଁ । ତମୋଗୁଣୀ ବାତାବରଣ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା କମଳପୁଷ୍ପ ଭଳି ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ରହିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଲିପ୍ତ ରହିବେ । ଲୌକିକ ରୂପକ ପଙ୍କ ଭିତରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଅଲଗା ରହିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଚାଲ ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଆପେ ଆପେ ହାଇଜମ୍ପ୍ ହୋଇଯିବ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ୍‌ୱାର୍କ:-

(୨୭) ଅମୃତବେଳାରେ ଉଠିବାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ, ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ବାଣୀରେ,ନିୟମିତ ହୁଅ । ଏପରି ଗୋଟିଏ ବି ଶବ୍ଦ ତୁମ ମୁଖରୁ ନ ବାହାରୁ ଯାହାକି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିବ । ଯେପରି ବଡ ବଡ ଲୋକଙ୍କର କହିବାର ଶବ୍ଦ ଫିକ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ତୁମର ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଅଧିକ କଥା କହିବା ଅନୁଚିତ୍ ।